A°. 1838. N°. 79.

DONDERDAG DEN 4den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *October* 1838.

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 8 Oncen; — en

Dat van *vier* Centen, 4 Oncen.

De prijs van het *Vleesch* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH 50 Centen } per
Het SCHAPENVLEESCH 48 Centen } ℔
Het VARKENSVLEESCH 36 Centen }

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 3 *October* 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te meldene Slaven, te weten:

1°. JAMES THIJM, voor de Slaven *Pautje* en *Albert*; hem in eigendom toebehoorende.

2°. VINCENT GOTLOBB, voor de Slavin *Nellij*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 1 *October* 1838.

In het Neder-District *NICKERIE*, zijn op den 13den September ll., in *ondertrouw* opgenomen:

CHARLES LOWE en ELISABETH ONGERBOER, beide binnen deze Kolonie geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 29sten September, het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Kruill, naar Rotterdam, lading: 32 vaten en 761 balen heele Koffij, 8 vaten en 100 balen gebr. dito.

Idem, het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt. T. O. Meijer, naar Amsterdam; lading: 294 vaten Suiker, 241 balen schoone en 3 dito vuile Katoen, 5 vaten en 123 balen heele Koffij, 1 vat en 38 balen gebr. dito, 1793 ponden oud Koper en 124 stuks Ossenhuiden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 30 *Junij*.

Op den daartoe bepaalden dag, den 28sten dezer, heeft de krooning van onze Koningin met den meesten luister en in de grootste orde plaats gehad.

Reeds zeer vroeg in den ochtend, en inderdaad reeds vóór zonnenopgang, was eene aanzienlijke menigte op de been, en vloeide het volk inzonderheid in de omgevingen van het Buckingham-paleis samen. Naar mate het later werd, voegden zich stroomen van aanschouwers bij de reeds aanwezige, tot dat omstreeks 8 ure de geheele lijn aan beide zijden van den weg, loopende naar Constitution-hill en de binnenzijde van het ijzeren spoor, hetwelk St. James van het Green-park afscheidt, met welgekleede personen bedekt was, van welke een groot aantal vrouwen. Binnen het spoor waren reeksen van verhevenheden, tot verschillende hoogten opgerigt, waarop tegen 2 sh. 6 d. per persoon plaatsen konden worden verkregen. Deze [illegible] strekte zich bijkans van het verblijf des Hertogs van Sutherland tot den zegeboog bij de poort in Hyde-park uit, en was geheel bezet. Aan beide zijden van den boog, en aan beide kanten van de poort, waren ruime gallerijen opgerigt, die vooral met smaakvol gekleede dames waren bezet, van welke vele, bij de komst der koningin, derzelver beretten afnamen.

Omtrent 7 ure werden de verschillende daartoe geschikte punten door de militaire magt en de policie bezet, die echter naauwelijks noodig waren, bij de inschikkelijkheid en gewilligheid der menigte, om allerlei stoornis voor de algemeene vreugde te voorkomen, inderdaad waren de tien duizenden, die in de straten, aan de vensters, ja op de daken der huizen geschaard waren, of die rondwemelden, in de beste stemming, en scheen de tevredenheid, die aller oog uitschitterde, eene streelende erkentenis van de belangstelling, dat de dag eindelijk was genaakt, waarop der jeugdige, maagdelijke Koningin, die, als eene andere Elisabeth den troon van Albion bestegen heeft, de diadeem op het hoofd zou worden geplaatst; een blijk, dat de wereldkundige gehechtheid van Engelands bewoners aan hunne Vorsten niet verzwakt is, en een gunstig voorteeken voor de regering der tegenwoordige Koningin.

In den ochtendstond was het weder eenigzins weifelende; doch ten 9 ure helderde de lucht geheel op, en een uur later toog de krooningstoet van het Buckingham-paleis op, onder begunstiging van den opwekkendsten zomer-zonneschijn, welke den geheelen dag aanhield. Langs den geheelen weg, dien de trein voorbij moest, waren de woningen smaakvol en gepast opgetooid, en wapperden menigvuldige nationale vlaggen, enz.

Bij den optogt werd de orde gevolgd, die men naar het programma deswege kent. De ekwipagien van de buitenlandsche gezanten, bijzonder ter vertegenwoordiging hunner mogendheden afgevaardigd, beezemden allereerst de hoogste belangstelling in. Men komt er in overeen, dat deze vertegenwoordigers der vreemde staten bij deze gelegenheid eene pracht hebben ten toon gespreid, die verre al wat daarvan vroeger aanschouwd is, achter zich laat. Alle ekwipagien in bijzonderheden na te gaan, verbiedt ons bestek. Wij bepalen dus de aandacht bij die van den maarschalk Soult, welke men voor de uitstekendste houdt. Dit rijtuig was van Fransche fabrijk, de kleur rijk kobolt, met goud opgehaald. De paneelen waren uitmuntend geëmblazoeneerd met de wapens van Z. Exc., waarbij de maarschalkstaf was gevoegd. De maarschalk prijkte alleen met het legioen van eer; zijn rijtuig had voorts zijglazen en vier smaakvolle lampen, met de hertogelijke kroon er op, van rijk gedreven zilver. Het verheven lijstwerk was mede van zilver, en hooger en meer uitgewerkt gedreven, dan van eenig ander rijtuig in den stoet; elk der vier hoeken was versierd met eene zeer groote hertogelijke kroon. Het bekleedsel van binnen was van rijk nankings satijn, geboord met scharlaken, en in een geheel bijzonderen stijl opgemaakt. De kussens van blaauwe stoffe, met nanking zijde-kanten en kwasten getooid. In het midden der kussens het wapen van Z. Exc. keurig geborduurd. Op de tuigen der zes rossen, vóór dit rijtuig, schitterden de afzettingen in uitnemend fraai gedreven zilver. De liverei was donkerkleurig met rijk gewerkt zilver afgezet.

Het rijtuig van Z. Exc. den baron van der Capellen, buitengewoon gezant der Nederlanden, was een der keurigste daaropvolgende van den trein. Het was eene staatsie-koets, kleur hoog zeeblaauw, met oranje opgehaald, en donker gebloemde zijde en rijk zijden passement omgeven, wapenschild op de paneelen geëmblazoeneerd in groote karmozijn rooden en gevoerde mantels, van boven groote kroonen en de sterren van verscheiden orden op de hoeken ten toon gespreid; uitnemend gewerkte kussens met geborduurde wapens en rijk gedreven lampen. Het werd door zes paarden getrokken. De liverei was van hetzelfde keurig blaauw, versierd met zilver passement, en zilveren epauletten, oranje vesten en broeken, met zilver versierd, hoeden met echte struisvederen.

De ekwipage van den Belgischen gezant was mede uitstekend.

Hare Majesteit de Koningin zat in eene statiekoets van binnen met scharlaken, zijde en Genueesch fluweel, geheel met goud geborduurd. De wapens aan beide zijden en van achteren, de kwasten, randen, enz., alle van hetzelfde metaal. Men verzekert dat het bekleedsel dezer koets 1000 p. s. (*f* 12,000 Ned.) kost.

Het rijtuig van den Hertog van Cambrigde was mede ongemeen prachtig.

Overal waar Hare Majesteit doortrok, ging een alles doordringend gejuich op, wuifde men met hoeden en zakdoeken, en hoorde men haar uit ruime borst eene langdurige en gelukkige regering toewenschen. Ook de overige leden van het Koninklijk gezin, en vooral de moeder der Koningin, de Hertogin van Kent, werden met de levendigste toejuichingen begroet. — Eenige weinige vreemde gezanten werden mede toegejuicht, vooral merkte men dit nopens den Franschen gezant, Maarschalk Soult op; een bewijs van edelaardigheid in het Britsch karakter tegenover de bitterheden der Fransche dagbladen. Niet onaardig leest men, in een der uitvoerigste berigten van onze bladen, dat

deze gezant en de Turksche als de twee groote leeuwen van het *corps diplomatique* werden beschouwd.

Zoo ging de stoet, zonder de minste eentoonigheid, die men bij soortgelijke gelegenheid wel eens pleegt op te merken, voort en liet kennelijk op de aanschouwers een verheugenden, geestdriftwekkenden indruk na. Over Hydepark-Corner, langs Piccadilly, door de St. Jamesstraat, over Pall-Mall, Charing-Cross, kwam de trein in de onmiddellijke nabijheid van de Westminster-abdy, alwaar mede vooral, van voor zons-opgang de menigte was te zamen gestroomd. — De parlement straat bood een schouwspel aan, zoo heerlijk en schilderachtig, dat zij veilig tot spreuk mogt voeren: *zóó geene andere.* Voor elk huis waren gallerijen opgerigt, sommige waarvan tot de derde verdieping reikten. Zij waren keurig met tapijtwerk, enz. behangen, en de vlaggen en wimpels, die er van af wapperden, deden eene uitmuntende uitwerking.

Het Lagerhuis was ten 7 ure geopend, en spoedig kwamen de leden, in derzelver onderscheiden kostuum op. Onder de eerste, die tegenwoordig waren, vond men den heer O'Connell. Even vóór 9 uren namen de meeste van Harer Majesteits ministers en de leiders van de oppositie, hunne plaatsen in. Welhaast waren al de leden gezeten. Het huis bood een indrukwekkend schouwspel op, toen de voorzitter binnenkwam, en al de leden hem staande ontvingen. Ten 10 ure hadden zij zich alle in statelijken optogt naar de abdykerk begeven.

De verschillende zijden, maar bovenal de westkant tegenover de abdij, waren vol gallerijen en balkons. De prijzen der plaatsen waren hier, naar den meerder of minder beteren stand, van 10 shellingen tot 2 guinea's. Een groot aantal personen in dezen omtrek had den nacht wakende doorgebragt; want vóór dag en dauw, zag men eene aanzienlijke menigte, mannen en vrouwen oud en jong, derzelver woningen verlaten, zich vooral naar het groote punt van aantrekking, de onmiddellijke nabijheid van de abdijkerk, begeven.

Vóór nog de eigenlijke stoet, het groote doel der vereeniging werd gezien, had men inzonderheid hier het genot van de levendigheid, veroorzaakt, door het voorbij rijden van de talooze prachtige ekwipagien, welke zich naar derzelver bestemmingen begaven, hetwelk een gezigt opleverde, gelijk men schaars in eenige andere hoofdstad van Europa zal aantreffen. Ongeveer ten tien ure verdubbelde wel de toevloed dezerzijds, doch de goede orde bleef, door de welberekende maatregelen, onverstoord. De Hertog van Wellington was onder de eerste Pairs, die verschenen. Onder de uitmuntende ekwipagien van Pairs, die achtervolgens verschenen, merkt men die van de Hertogen van Devonshire, van Northumberland, van Portland enz. op.

Even voor elf ure kondigde het trompetgeschal aan, dat de groote stoet naderde. Zoo ergens op den weg, was hier de ontvangst der Koningin vol geestdrift. Hare Maj. boog bij herhaling. Hoogstdezelve trad ten half twaalf ure de abdij binnen.

De abdij was, tot in eene zekere mate, naar het oude gebruik ingerigt, doch er waren nieuwigheden aangebragt, welke tot eene ruimere toelating van aanschouwers gelegenheid gaven; hetgeen veel genoegen verschafte. Er waren twee gallerijen, voor 1500 personen opgerigt, die met karmozijnen stoffen tot boven toe behangen en rijk met goud geboord waren. Voorts was er eene verhevenheid daargesteld, met karmozijn laken bedekt; daarover moest de stoet henen gaan. Eene trede lager dan deze verhevenheid was de plaats voor de militairen, die zich bij den optogt moesten voegen, als deze zich in het koor begaf.

Het leverde een allerschitterendst schouwspel op. Met vijf treden kwam men tot eene verhevenheid, die, even als de trappen, met het rijkste goud laken was belegd. Van hier tot dan vloer van het eigenlijk theatre was alles belegd met de prachtigste tapijten van Wilton, van eenen bruinen grond, met versierde randen, zijnde gouden eikenloof. In het midden van dit *theatre* was de stoel geplaatst, waarin H. M. zich nederzette, toen hoogstdezelve de hulde van de pairs ontving. Over het theatre henen, bereikte het oog het *sacrarium*, hetwelk een gedeelte uitmaakt van het altaar, alwaar de krooningsstoelen waren gesteld. Ter regterzijde, naar het altaar ziende, had men de loge van de koninklijke familie met karmozijn damast aan de zijden afhangende, en met een Gothisch lijstwerk versierd. Het altaar was door een prachtig Gotisch hekwerk omgeven, en gene zijde daarvan prijkte met purper en gouden zijde. De communie-tafel en de kussens, waarop de offers zouden worden nedergelegd, waren met Genueesch fluweel, met goud omboord en borduurwerk versierd, terwijl de bevloering van het sacrarium met een rijk purper en goud kleed was belegd. Boven het altaar waren drie gallerijen daargesteld, welke voor de leden van het Lagerhuis bestemd waren, en eene derde vlak tegen het dak en niet meer dan een twaalftal personen bevattende, te weten: de bazuinblazers voor het orkest. Regt tegen over de voor het Lagerhuis bestembe gallerij was de gallerij voor het orkest aangebragt.

In het eigenlijk koor waren alle gewone leesgestoelten, enz. weggenomen, ten einde plaats te maken voor de inrigting ten behoeve van de plegtigheid van den dag. Aan elke zijde van het koor waren vijf rijen banken met scharlaken en gouden stoffe bedekt, en bestemd voor de groot-officieren van Staat en van Harer Majesteits Huis. Daarenboven drie rijen gallerijen, eveneens getooid. Daar en op eenige andere in dit deel der Abdy opgerigte zitplaatsen, waren de echtgenooten der pairs, alsmede de pairs zelven, gezeten, »die (leest men in een berigt) in al derzelver praal van hermelijn en fluweel gehuld waren." — In het noordoosten van het theatre was een leesgestoelte opgerigt, van waar de prediking, ter gelegenheid van de krooning, werd gehouden. Ook dit gestoelte was prachtig met karmozijnen en gouden stoffen versierd.

(*Het vervolg en slot hierna.*)

ADVERTISSEMENTEN.

PARAMARIBO, *den 3 October 1838.*

Het *SCHEEPS-ANKER* zonder *STOK*, naar gissing zwaar 1200 *Ponden Amsterdamsch gewigt*, den 7den October 1837, opgehaald aan boord van de Koloniale Schoener *HENRIETTE ELISABETH*, geadverteerd in de Couranten ter dezer Drukkerij, in den loop der laatstvorige maand, uitgegeven onder N°. 71, 73 en 75, niet gereclameerd en de Eigenaar daarvan onbekend zijnde; zoo zal hetzelve Anker, thans liggende aan de regterzijde van het Waag-Gebouw, op VRIJDAG den 19den dezer, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek verkocht worden.

De Havenmeester,
R. H. ESSER.

Ter informatie van belanghebbenden, is dienende, dat de Boedelbeschrijvingen van de *solvente* Boedel ABRAHAM MORDEGAI ZELBRISTAEN, alsmede de Rekening en Verantwoording, benevens de daarop geformeerde balance, van de *insolvente* Boedels WILLIAM KENTISCH, JULIAAN REINERT VAN DER KAMP, ELISABETH MARGARETHA GUICHET, NICOLAAS HULSBEEK, THOMAS CHARLES SIMONET, JOHANNA MARIA CHRISTINA HENCKE en JOHN WALKER, gedurende den tijd van *drie* weken, ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, ter *visie* liggen; met inthimatie voor zoo verre laatstgemelde Boedels aangaan, om wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid of de hoegrootheid, der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren of eenige remarques of zoogenaamde debatten op de Rekening en Verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na de dag, waarop de bevoegdheid, om van deze stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur, aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo den 3 October 1838.

De fungerende Secretaris van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,
F. C. COBLIJN.

(36380) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal de fungerende CURATOR, bij inschrijving verkoopen:

Eenige *MEDICIJNEN*,

toebehoorende aan den Boedel J. C. PUTSCHER; — te bezigtigen in het locaal van het Departement voormeld.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen tot Zaturdag den 6den dezer, des voormiddags ten *negen* ure.

Paramaribo den 2 October 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
WELDADIGHEID.

*** Vergadering van HOOFD-BESTUURDERS EN ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op Dingsdag den 9 October 1838, 's avonds ten 7½ uren, in het locaal van de Loge *Concordia.*

(36390) Het vertrek van den ondergeteekende zeer kort op handen zijnde, waarschuwt bij deze zijne Debiteuren ten *laatste male*, hun verschuldigde te komen aanzuiveren; zullende de nalatigen, onmiddelijk na de Vacantie ten strengste in regten worden vervolgd.

Deszelfs *Domicilium* is thans ten huize van den Heer S. JACOBS, aan de *Keizer Straat.*

Paramaribo den 29 September 1838.

B. H. KLOSTERMAN.

(36391) De ondergeteekende, door krachtdadige medewerking van verschillende achtenswaardige Ingezetenen, in staat gesteld geworden zijnde, om op den eersten dezer maand, het eerste stuk uitgegeven van het vroeger door hem aangekondigd TIJDSCHRIFT, *toegewijd aan de welvaart dezer Kolonie*, onder den naam van *DE KOLONIST*, maakt het zich tot genoegelijken pligt, daarvoor zijnen meenenden dank te betuigen en voor de toekomst zich met het meest mogelijk vertrouwen aan te bevelen, zich ten volle verzekerd houdende, dat het doel der uitgave van het voormelde Tijdschrift reeds van zelf zal strekken tot aanmoediging en opwekking der genen, die in de gelegenheid zijn hetzelve met hunne letter vruchten te verrijken.

Hij vleit zich overigens dat de inhoud der stukken, in het eerste No. van Tijdschrift opgenomen, voldoende zal ... doen blijken van den geest, welke ... bezielt, die het goede, in deze Volkplanting, willen trachten daar te stellen of te bevorderen, en dat daardoor de zwarigheden weggenomen zullen zijn, die ... eenige zijden, tegen de uitgave van Tijdschrift geopperd zijn geworden.

Ongetwijfeld zal het tweede No. op ... eersten November aanstaanden, in het ... verschijnen, waartoe het hem ondergeteekende, voorzeker niet aan belangrijke bouwstoffen mangelen zal.

De Ingezetenen dezer Stad, die, bij aanbieding der Lijst van inteekening aanwezig zijn geweest, zoo ook Heeren Plantaadje-bewoners, worden vriendelijk uitgenoodigd, daarin als nog te willen nemen.

Paramaribo den 3 October 1838.

J. J. ENGELBRECHT.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.